

ארדינסט, בן נתן ושות', עורכי דין
ERDINAST, BEN NATHAN & CO.,
ADVOCATES

רח' נחמני 25 תל אביב 65794 ת.ד. 14140 תל אביב 61141 טל. 5251026-03 פקס. 5250896-03 office@ebnlaw.co.il
25 Nachmani St., Tel Aviv 65794 P.O.B. 14140 Tel Aviv 61141 Tel: 03-5251026 Fax: 03-5250896 Email:
office@ebnlaw.co.il

Giora Erdinast, LL.B., LL.M.
Rami Ben Nathan (Kleinberger), LL.B.
Michal Halperin, LL.B.
Uri Noy, LL.B.

Yael Nevo, LL.B.
Nir Amodai, LL.B.
Dekel Brockman, LL.B., B.A.
Yoav Dankner, LL.B.*
Shalom Mathalone, LL.B., B.A.
Nurit Zimmermann, LL.B.
Yehudith Agatstein, LL.B.
Sharon Raviv, LL.B.
Ofer Visoker, LL.B.
Yaron Wolf, LL.B., M.B.A.
Yael Goldstein, LL.B.
Alon Abadi, LL.B., B.A.
Tamar Paz-Teney, LL.B., B.A.
Keren Green, LL.B.

ג'יורא ארדינסט
רמי בן נתן (קליינברגר)
מיכל הלפרין
אורי נוי

יעל נבו
ניר אמודאי
דקל ברוקמן
יואב דנקנר*
שלום מאלון
נורית צימרמן
יהודית אגטשטיין
שרון רביב
עופר וויסקר
ירון וולף
יעל גולדשטיין
אלון עבדי
תמר פז-טאני
קרן גרין

תל אביב 18 ינואר, 2001, Tel Aviv 18 January, *Member of the Israel & New-York Bar חבר גם בלשכת עוה"ד במדינת ניו-יורק

לכבוד
ד"ר אילן פפה
החוג למדע המדינה
אוניברסיטת חיפה

א.נ.,

הנדון: תדי כץ פרשת טנטורה

1. מכתבי מתאריך 16/1/01 לא זכה למענה, אולם בכל זאת אעבור ברשותך לשני עדים נוספים הנזכרים "בעבודת התזה" של כץ, שמא כמי "שסייע רבות" בידי מר כץ "להביא את העבודה לכלל מה שהיא" תוכל להאיר את עינינו.

2. בעמ' 142 לעבודה מצוטטת אשה בשם נגייה חסן איוב (להלן "נגייה") כמי שאומרת את הדברים הבאים:

"היו להם לחיילים שני אנשים מחוץ לכפר, שבאו לצבא עם לבוש אזרחי ועם פנים רעולים והם זיהו כל מי שחיפשו לפי רשימות שהיו להם וכל מי שהצביעו עליו מיידי לקחו אותו וגמרו איתו, גם אם התברר אחר כך שזה היה בטעות ולא היה שום דבר נגדו. סה"כ לא פחות מ-150 גברים נהרגו בכפר באותו יום ואולי גם יותר".

3. קריאת תמליל הראיון עם נגייה מלמד כי גם כאן מדובר בציטוט כוזב, שכן על אף הפצרותיו של מר כץ מסרבת אותה נגייה לספר את הסיפור שמר כץ מפציר בה לספר.

4. נגייה מספרת למר כץ על אדם בשם סלים אבו שאקר, אשר נלקח כשידיו קשורות מאחור אל בית רחוק (ושם על פי מחשבתה ירו בו), אולם היא מסרבת לומר כי נלקחו גם אחרים. וכך נאמרו הדברים ע"י נגייה בראיון שערך עימה מר כץ (עמ' 10 11 לתמליל):

”תדי: כלומר הצבא לקח רק את האדם הזה או עוד אחרים?

נגייה: לא, רק אותו לקחו. את זה ראיתי במו עיניי שלקחו כשהיינו על שפת הים. לא ראיתי שלא לקחו עוד אחרים.

תדי: אני מתאר לעצמי שהצבא לא הביאו אותם כדי שיצביעו רק על אחד אלא על רבים.

נגייה: אבל אני מספרת על מה שראיתי”.

5. הדברים המיוחסים לנגייה בעבודתו של מר כץ לא נאמרו על ידה ואף הוכחו מפורשות למרות הפצרותיו ושידוליו של מר כץ. **שוב מדובר בציטוט כוזב אשר נועד על מנת להטעות את הקורא ולהביאו אל המסקנה אשר סומנה מראש על ידי כץ.**

תמליל קלטת הראיון שערך מר כץ עם נגייה חסן איוב רצ"ב **נספח א'.**

6. בעמ' 161 לעבודתו מייחס מר כץ לאחד, תופיק אל-עבד צאלח, הוא אבו אל-עבד, אשר היה בן 20 במועד הכיבוש, את הדברים הבאים:

”לדברי אבו אל-עבד חילופי האש נמשכו מחצות לילה ועד 8:00 או 9:00 בבוקר ואז הכל נגמר. אספו את כולם על שפת הים; נשים וילדים לחוד וגברים לחוד. ילדים בגיל 12 צירפו אל הגברים.

היו אנשים שהרגו אותם רק בגלל שמצאו אצלם נשק. הייתה רשימה של אוחזי נשק אצל ועדת הכפר ומצאו אותה במשרד של הכפר. על פי אבו אל-עבד הרגו כ - 85 גברים באותו היום”.

7. השוואת הדברים אל תמליל הראיון של מר כץ עם אבו אל-עבד מלמדת כי שוב מדובר בייחוס דברים אשר לא נאמרו על ידי העד, לא כולם ולא מקצתם. וכך נאמרו הדברים על ידי אבו אל-עבד (עמ' 20 לתמליל קלטת הראיון עם אבו אל-עבד, הרצ"ב **נספח ב'.**):

”תדי: עכשיו האם ראית שלקחו אנשים ושמעת שהרגו אותם או שראית משהו בעיניך?

אבו אל-עבד: לא, לא ראינו רק שמענו, וחוף מזה כל אלה שהלכו להביא את הנשק שלהם חזרו ולא הופיעו ואז כולם הסיקו שנהרגו. אנחנו לא ראינו כלום אבל ישנם אנשים שאולי ראו משהו. אני אמנם הייתי בן 20 אבל לא יכולתי לנוע לבד ובלי רשות הורי, חוף מזה כאשר לקחו את האנשים לבית הסוהר, אז התחילו כולם לחפש את קרוביהם, היו כאלה שברחו לעין עזאל, לאיגזים, לפרדיס ורק אח"כ ידעו מי נהרג, מי חי, מי ברח וכך הלאה.

בהמשך, עמ' 21 לתמליל:

תדי: עוד שאלה. כאשר הייתם כולכם בשפת הים, האם ראית מה החיילים עשו או שאתה מסתמך על סיפורים?

אבו אל-עבד: אני לא ראיתי כלום, הכל סיפורים שסיפרו אחרי המלחמה.

תדי: איך קברו את הגופות של ההרוגים?

אבו אל-עבד: אנשי הצבא גייסו חלק מתושבי טנטורה כדי לקבור את הגופות אבל כאשר לקחו את הגברים לבתי הסוהר, הביאו אנשים מפרדיס, והטילו עליהם לקבור את הגופות.

תדי: האם ראית את אלה שקברו?

אבו אל-עבד: לא, לא הייתי אבל החלק השני שהגיע לבית הסוהר סיפר פרטים על הקבורה של הגופות. אבל נותרו עוד גופות שתושבי פרדיס איפלו אח"כ בקבורתם.

תדי: האם כל אלה שעזרו בקבורה חזרו שלמים?

אבו אל-עבד: כן, חזרו. למעשה לא היו הרבה במספר אולי 7 או 8."

8. גם כאן, ייחוס הדברים לעד בעבודתו של מר כץ הינו כוזב, שכן העד השמיע למר כץ דברים הפוכים בתכלית.

9. האם גם לדברים הללו כוונו הדברים שנכתבו על ידך בתצהיר שהוגש על ידך לבית המשפט בעניין "מרחב התמרון המוענק להיסטוריון"?

בכבוד הראוי,

ג'ורא ארדינסט, עו"ד

העתקים:

פרופ' יהודה חיות, נשיא אוניברסיטת חיפה

פרופ' אהרון בן זאב, רקטור אוניברסיטת חיפה

פרופ' יוסי בן ארצי, דיקן הפקולטה למדעי החברה, אוניברסיטת חיפה

פרופ' גדעון פישמן, דיקן הרשות ללימודי המשך, אוניברסיטת חיפה

פרופ' אבנר גלעדי, ראש החוג להיסטוריה של המזה"ת, אוניברסיטת חיפה

פרופ' אריה מלניק, דיקן הפקולטה למדעי החברה, אוניברסיטת חיפה